

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723203895
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5723203895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šuleka a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcov: 1/ A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, 2/ A. A. C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X, obaja právne zastúpení ATTOR advokátska kancelária s.r.o., IČO: 55 958 834, so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Na Vfšku 8, proti žalovaným: 1/ TNR, a.s., IČO: 47 556 064, so sídlom Košťany nad Turcom 416, právne zastúpený KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 851 574, so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 6, 2/ müller.build s.r.o., IČO: 36 648 710, so sídlom Blatnica 363, v konaní o určenie neplatnosti zmluvy o prevzatí dlhu a iné, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10Csp/2/2024-194 zo dňa 16.7.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 10Csp/2/2024-194 zo dňa 16. júla 2024 p o t v r d z u
j e , čo do zamietnutia žaloby o určenie, že:

a)
Zmluva o prevzatí dlhu uzavretá dňa 12.09.2022 medzi obchodnou spoločnosťou TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L v právnom postavení pôvodného dlžníka a obchodnou spoločnosťou müller.build s.r.o., so sídlom: Blatnica 363, 038 15 Blatnica, IČO: 36 648 710, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 54428/L v právnom postavení preberajúceho dlžníka je neplatná.

b)
Súhlas veriteľov A. B. C., F. C., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občana Slovenskej republiky a A. A. C. E., B., F. E., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občianky Slovenskej republiky s prevzatím dlhu zo dňa 12.09.2022, ktorý tvorí prílohu č. 1 Zmluvy o prevzatí dlhu uzavretej dňa 12.09.2022 medzi obchodnou spoločnosťou TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L v právnom postavení pôvodného dlžníka a obchodnou spoločnosťou müller.build s.r.o., so sídlom: Blatnica 363, 038 15 Blatnica, IČO: 36 648 710, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 54428/L v právnom postavení preberajúceho dlžníka je neplatný.

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 10Csp/2/2024-194 zo dňa 16. júla 2024 z r u š u j e
a v e c v r a c i a okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v časti, že:

a)
spoločnosť TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného

súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L je povinná zaplatiť žalobcom A. B. C., F. C., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občanovi Slovenskej republiky a A. A. C. E., B., F. E., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občianke Slovenskej republiky sumu 10.000,- EUR (slovom: desaťtisíc eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 7% ročne z dlžnej istiny 10.000,- EUR počnúc od 12.11.2022 do zaplataenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

b)

obchodná spoločnosť TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L a obchodná spoločnosť müller.build s.r.o., so sídlom: Blatnica 363, 038 15 Blatnica, IČO: 36 648 710, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 54428/L sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom A. B. C., F. C., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občanovi Slovenskej republiky a A. A. C. E., B., F. E., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občianke Slovenskej republiky sumu 10.000,- EUR (slovom: desaťtisíc eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 7% ročne z dlžnej istiny 10.000,- EUR počnúc od 12.11.2022 do zaplataenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

c)

a vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie súd žalobu zamietol, žalovaným 1/, 2/ priznal náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ v rozsahu 100 %.

1.1

Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní medzi stranami boli nesporné skutočnosti, a to, že medzi žalobcami a žalovaným 1/ bola dňa 05.03.2021 podpísaná Rezervačná zmluva, medzi žalobcami a žalovaným 1/ bola podpísaná Dohoda o vysporiadaní záväzkov ako aj, že medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ bola podpísaná Dohoda o prevzatí dlhu. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že žalobcovia vo vyššie uvedených zmluvných vzťahoch vystupovali v pozícii spotrebiteľov. Poukázal na to, že ani ochrana spotrebiteľov nemôže byť bezhraničná a tiež má svoje zákonné limity. Za danej situácie, keď prichádzajú do úvahy iné vhodnejšie druhy žalôb, kedy je podanie žaloby o neplatnosť Zmluvy o prevzatí dlhu predčasné a nie je dodržaný princíp preferencie platnosti právnych úkonov pred ich neplatnosťou, nemohol súd žalobcom priznať požadovanú súdnu ochranu. Postavenie spotrebiteľov v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky nie je možné nadužívať v takej miere, že akékoľvek konanie spotrebiteľov, ktoré v čase vykonania právneho úkonu by spĺňalo všetky zákonné požiadavky by bolo možné dodatočne vyhlásiť za neplatné, nakoľko sa to neskôr javí pre spotrebiteľov ako priaznivejšie. Uvedené by podľa súdu prvej inštancie predstavovalo značný a bezdôvodný zásah do princípu právnej istoty, ktorý však v právnom štáte nie je akceptovateľný. Sporný medzi stranami bol deň, kedy bola medzi žalovaným 1/ a žalobcami podpísaná Dohoda o vysporiadaní záväzkov, keď žalovaný 1/ tvrdil, že to bolo dňa 12.09.2022 a žalobcovia tvrdili, že sa tak stalo až dňa 11.10.2022 s tým, že Dohoda bola antidatovaná, čím Dohoda o prevzatí dlhu je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a ďalej z dôvodu, že Dohodu o prevzatí dlhu podpisovala za žalovaného 1/ osoba, ktorá už nebola v čase podpisu konateľom žalovaného 1/, navyiac pri podpise Dohody tak na strane žalovaného 1/ ako i na strane žalovaného 2/ vystupovala tá istá fyzická osoba, a to B. B. a či bol súhlas od žalobcov s prevzatím dlhu žalovaného 1/ so žalovaným 2/ od nich vylákaný žalovaným 1/ ľstou.

1.2

Právne vec posúdil podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“), podľa § 3 ods. 1, § 20 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 40 ods. 3, § 40a Občianskeho zákonníka (ďalej aj len „OZ“), podľa § 13 ods. 2 a § 191 ods. 1 Obchodného zákonníka.

1.3

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcovia 1/ a 2/ sa po pripustení zmeny žalobného návrhu domáhali, aby súd určil že Zmluva o prevzatí dlhu uzavretá dňa 12.09.2022 medzi obchodnou

spoločnosťou TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L v právnom postavení pôvodného dlžníka a obchodnou spoločnosťou müller.build s.r.o., so sídlom: Blatnica 363, 038 15 Blatnica, IČO: 36 648 710, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 54428/L v právnom postavení preberajúceho dlžníka je neplatná. Zároveň, aby určil, že spoločnosť TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L je povinná zaplatiť žalobcom A. B. C., F. C., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občanovi Slovenskej republiky a A. A. C. E., B., F. E., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občanke Slovenskej republiky sumu 10.000,- EUR (slovom: desaťtisíc eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 7% ročne z dlžnej istiny 10.000,- EUR počnúc od 12.11.2022 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

alebo alternatívne:

Súd určuje, že Súhlas veriteľov A. B. C., F. C., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občana Slovenskej republiky a A. A. C. E., B., F. E., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občianky Slovenskej republiky s prevzatím dlhu zo dňa 12.09.2022, ktorý tvorí prílohu č. 1 Zmluvy o prevzatí dlhu uzavretej dňa 12.09.2022 medzi obchodnou spoločnosťou TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L v právnom postavení pôvodného dlžníka a obchodnou spoločnosťou müller.build s.r.o., so sídlom: Blatnica 363, 038 15 Blatnica, IČO: 36 648 710, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 54428/L v právnom postavení preberajúceho dlžníka je neplatný.

Súd určuje, že obchodná spoločnosť TNR, a.s. (predchádzajúce obchodné meno: müller.holdings a.s.) so sídlom: Košťany nad Turcom 416, 038 41 Košťany nad Turcom, IČO: 47 556 064, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sa, vložka č. 10822/L a obchodná spoločnosť müller.build s.r.o., so sídlom: Blatnica 363, 038 15 Blatnica, IČO: 36 648 710, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, oddiel: Sro, vložka č. 54428/L sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom A. B. C., F. C., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občanovi Slovenskej republiky a A. A. C. E., B., F. E., nar.: XX.XX.XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, trvalé bydlisko: D. X, XXX XX D., G. F., občanke Slovenskej republiky sumu 10.000,- EUR (slovom: desaťtisíc eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 7% ročne z dlžnej istiny 10.000,- EUR počnúc od 12.11.2022 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom náhradu trov konania, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

1.4

Súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že ak bola podaná určovacia žaloba a aj žaloba na plnenie, znamená to, že došlo k porušeniu práva (inak by žalobcom tvrdený nárok na plnenie nevznikol). Žalobcovia tým (v zásade) stratili naliehavý právny záujem na určení práva a v takýchto prípadoch súd určovacej žalobe nemôže vyhovieť. Súd prvej inštancie mal za to, že žaloba nie je vhodne účinným a správne zvoleným procesným nástrojom ochrany práva žalobcov. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 137 písm. c) a d) CSP s prihliadnutím na obsah osobitnej časti dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu je možné tak vyvodiť, že CSP v zásade nepripúšťa určovacie žaloby o určení právnych skutočností s výnimkou žalôb o určení právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu (priamo zo zákona). Z právneho posúdenia žaloby ide teda v danom prípade vo vzťahu k predmetu sporu o procesne neprípustnú žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP. Ak žalobcovia tvrdia a poukazujú na obsah žaloby, že ide o tzv. klasickú určovaciu žalobu podľa § 137 písm. c) CSP, v tomto prípade je rozhodujúcim kritériom preukázanie naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. Tak ako už bolo vyššie konštatované, žaloba nie je vhodným účinným a správne zvoleným procesným nástrojom ochrany práva žalobcov. Žalobcovia totiž nie sú v situácii právnej neistoty a ohrozenia, keďže podľa skutkových tvrdení uvádzaných v žalobe, k porušeniu ich práva zo strany žalovaného 2/ došlo. Žalobcovia podľa názoru súdu majú k dispozícii iný vhodný a účinný procesný nástroj ochrany ich práva, a to žalobu na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP, ktorou mohli a môžu dosiahnuť súdnu ochranu už porušeného práva. Z preventívneho charakteru určovacej

žaloby totiž vyplýva, že žalobný nárok na plnenie konzumuje, v sebe zahŕňa aj určovací žalobný nárok. Doktrína preventívneho charakteru určovacej žaloby vychádza preto z toho, že žalobca má mať vo všeobecnosti naliehavý právny záujem vtedy, ak k jeho porušeniu jeho práva zatiaľ nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. Poukazujúc na ustanovenie § 131 CSP je žaloba legálne definovaná ako procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Ak spor vznikol z ohrozenia subjektívneho práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu (v zásade žalobou na určenie, či tu právo je alebo nie je). Ak však spor vznikol z porušenia subjektívneho práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu žalobou na plnenie. Z doktríny preventívneho charakteru určovacej žaloby vyplýva, že naliehavý právny záujem absentuje, ak žalobcovia majú možnosť žalovať na splnenie povinnosti. Je to v prípadoch, keď tvrdené právo už nie je v štádiu neistoty alebo ohrozenia ale keď už k jeho porušeniu došlo ako v tomto prípade, keďže k porušeniu u žalobcov došlo. Inak povedané, právne postavenie žalobcov 1/ a 2/ nie je ohrozené a k zodpovedajúcej náprave možno dospieť aj inak. Žalobcovia 1/ a 2/ v pozícii veriteľ majú právny nárok na zaplatenie sumy vo výške 10.000,- Eur titulom vrátenia rezervačného poplatku na základe Dohody o zániku záväzkov od žalovaného 2/. Tohto nároku sa však môžu domáhať podaním žaloby o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP.

1.5

Podľa súdu prvej inštancie sa žalobcovia 1/ a 2/ podanou žalobou prvotne domáhali určenia, že Dohoda o prevzatí dlhu uzavretá medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ je neplatná a zároveň určenia, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcom sumu 10.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku alternatívne sa domáhali určenia, že súhlas žalobcov s prevzatím dlhu žalovaným 2/, ktorý tvorí prílohu Dohody o prevzatí dlhu medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ je neplatný a zároveň určenia, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 10.000,- Eur ako aj náhradu trov konania. Podaním na č. listu 144 rozšírili uvedenú žalobu o nárok na zaplatenie úroku z omeškania, ktoré nazvali ako zmena žalobného návrhu, ktorú súd na pojednávaní pripustil. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobcovia 1/ a 2/ nezvolili vhodný procesný prostriedok na ochranu svojho práva. Žalobcovia mali voči žalovanému 1/ podať žalobu o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP t.j. žiadať, aby súd žalovaného 1/ zaviazal na zaplatenie resp. vrátenie sumy 10.000,- Eur titulom článku 5 bod 4 Rezervačnej zmluvy s tým, že by v žalobe v skutkových okolnostiach mohli namietat absolútnu neplatnosť Dohody o prevzatí dlhu či už z dôvodu, že ju nepodpísala oprávnená osoba alebo pre rozpor s dobrými mravmi. Súd sa i tak ex officio zaoberá absolútnou platnosťou/neplatnosťou zmluvy. Ak by súd totiž vyslovil neplatnosť Dohody o prevzatí dlhu akú žalobu žalobcovia podali, nevyrieši sa tým spornosť vzťahu medzi žalobcami a žalovaným 1/ a 2/. Musela by nasledovať ďalšia žaloba o splnenie povinnosti, aby im suma 10.000,- Eur bola vrátená. Podľa súdu, určovacia žaloba v tomto prípade je nadbytočná a vyvoláva potrebu ďalšieho sporu. Ak žalobcovia tvrdili, že nemajú možnosť dospieť k zodpovedajúcej náprave inak, toto uvedené tvrdenie žalobcov nemôže obstáť. Je nesporné, že k porušeniu práva žalobcov už reálne došlo, a to tým, že žalovaný 2/ v lehote splatnosti pohľadávku voči žalobcom neuhradil, čiže tak, ako už bolo uvedené, prichádza do úvahy iný druh vhodný druh žaloby, a to s poukazom aj na princíp preferencie platnosti právneho úkonu. Súd z procesných dôvodov žalobu zamietol.

1.6

V závere súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ nemajú naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Právne postavenie žalobcov nie je neisté ani ohrozené a k zodpovedajúcej náprave možno dospieť inak. Žalobcovia v pozícii veriteľov majú právny nárok na zaplatenie sumy vo výške 10.000,- Eur titulom vrátenia rezervačného poplatku na základe Dohody o zániku záväzkov od žalovaného 2/, ktorého sa môžu domáhať podaním žaloby o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP. Z ustálenej rozhodovacej praxe súdov SR vyplýva, že ak žalobcovia neosvedčia naliehavý právny záujem a záujem na nimi požadovanom určení je samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Čiže návrh, ktorý podali žalobcovia nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým ani prípustným prostriedkom ochrany práva, preto žalobu zamietol bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo 06.10.2017 sp. zn. II. ÚS 590/2017 „ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania.“ Vzhľadom na tieto skutočnosti súd považoval naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení za nepreukázaný, žalobu za procesne neprípustnú. Žaloba žalobcov 1/ a 2/ bola zamietnutá z procesných dôvodov, z toho dôvodu

súd meritórne neprejednával žalobu ako aj navrhnuté dôkazy zo strany žalobcov 1/ a 2/. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu priznal plne úspešným žalovaným 1/ a 2/.

2.

Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali včas odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj len „odvolatelia“), ktorí sa domáhali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnili podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP. Mali za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.1

Odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie sa riadne nepokúsil o uzavretie súdneho zmiernu medzi sporovými stranami. Ďalej namietali, že prerušil prednes žalobcov, čím znemožnil realizáciu ich procesných práv. Podľa žalobcov nedošlo k ukončeniu dokazovania, ani vyhláseniu uznesenia podľa § 154 CSP a absentovala aj možnosť záverečných rečí. Ďalej odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie neuviedol v odôvodnení vadu zmätočnosti. Žalobcovia namietali porušenie ustanovenia § 296 CSP zo strany súdu prvej inštancie. Namietali tiež, že súd prvej inštancie odmietol prijať dôkaz predložený stranou, pričom mali za to, že tento prijať mal a prípadne mohol rozhodnúť o tom, že tento dôkaz nevykoná. Poukázali na to, že s uvedenou procesnou situáciou sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Odvolatelia namietali nevykonanie ďalších dôkazov v podobe navrhovaného výsluchu svedkov, ako aj nevysporiadanie sa s podstatnými právnymi otázkami (platnosť, neplatnosť právneho úkonu).

2.2

Odvolatelia namietali nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie v časti, v ktorej sa domáhali určenia zaplata sumy 10.000,- eur s príslušenstvom. Mali za to, že uvedená časť žaloby mala byť posúdená ako žaloba na plnenie a nie ako žaloba o určenie právnej skutočnosti. Žalobcovia vyjadrili presvedčenie, že z petitu je pri posúdení všetkých okolností zrejmé, že žalobcovia sa v prvom rade domáhajú, aby súd zaviazal žalovaného 1/ na uhradenie sumy 10.000 EUR s príslušenstvom. Ak by aj petit nebol dostatočne určitý (z dôvodu, že obsahuje aj výrok I.), žaloba môže byť odmietnutá, ak v konaní nie je možné pre túto vadu pokračovať. Žalobcovia poukázali na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 4Co/32/2020 zo dňa 20.08.2020 a v ňom vyjadrené právne závery. Žalobcovia vyjadrili presvedčenie, že postup súdu, kedy žalobu na jednej strane neodmietol, no na strane druhej pre nesplnenie procesných podmienok žalobu zamietol (hoci sa nevysporiadal s II. výrokom petitu žalobcov), znamená porušenie princípu zákazu denegatio iustitiae, teda súd bez zákonného dôvodu rozhodol, že neposkytne právnu ochranu žalobcom ako subjektom domáhajúcim sa súdnej ochrany.

3.

Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vyjadril právny názor, že k porušeniu § 179 ods. 2 CSP, § 180 CSP, § 181 ods. 1 CSP a § 296 CSP nedošlo. Podľa jeho názoru, nemožno dospieť k tomu, že ak by sa súd o vyriešenie sporu zmiernom nepokúsil, bolo by možné takúto činnosť súdu považovať za vadu konania, ktorou by došlo k porušeniu práva strany na spravodlivý proces, s čím sa plne stotožňuje aj odborná literatúra. Ďalej mal za to, že prednesený má byť len podstatný obsah žaloby, pričom súd môže sporovú stranu usmerniť. Súd sa môže odkloniť od predbežného právneho posúdenia. Ďalej poukázal na ustanovenie §291 ods. 3 CSP, ktorý vylučuje aplikáciu § 296 CSP, ak je spotrebiteľ právne zastúpený. Žalovaný 1/ mal za to, že s ohľadom na koncentráciu konania mohol súd prvej inštancie odmietnuť prijať dôkaz predkladaný žalobcami. Žalovaný 1/ mal za to, že súd prvej inštancie správne právne posúdil žalobu ako určovaciu.

4.

Žalobcovia 1/ a 2/ v písomnej odvolacej replike zotrvali na skutočnostiach uvedených v odvolaní. Zdôraznili, že žalobou vo veci samej sa domáhali tak určenia právnej skutočnosti, ako aj zaplata peňažnej pohľadávky. Žalobcovia vyjadrili právny názor, že boli povinní svoj nárok skutkovo vymedziť, nemusia ho však právne vyhodnotiť a zdôvodniť. Ak ho predsa len v žalobe právne posúdili, súd daným posúdením nie je viazaný. Žalobný návrh nie je tvorený len petitom, ale aj skutkovými tvrdeniami. Žalobcovia ďalej uviedli, že nemenej dôležitá je aj skutočnosť, že keď by už súd o predbežnej otázke (neplatnosť Zmluvy o prevzatí dlhu) rozhodol, neexistuje jediný zákonný dôvod na to, aby ju nepožal do výroku, ak o to žalobcovia žiadajú, pretože len tak sa stane aj táto časť súdneho rozhodnutia právoplatnou a vecou rozhodnutou. Ďalej poukázali na to, že procesné právo pozná aj medzitymný

rozsudok, ktorý umožňuje existovať určovacímu výroku popri žalobe na plnenie. Aj návrh na vydanie takéhoto rozsudku je v podstate určovacím výrokom v konaní na plnenie.

5.

Žalovaný 1/ v písomnom odvolacej duplike k odvolacej replike žalobcov 1/ a 2/ zotrval na svojom vyjadrení k odvolaniu. Zopakoval, že podľa jeho názoru nedošlo k porušeniu procesných práv žalobcov 1/ a 2/. Skutočnosť, že súd prvej inštancie pred otvorením pojednávania vyzval strany sporu k zmiernemu vyriešeniu veci a následne pojednávanie otvoril postupom, ktorým bez ďalšieho strany sporu vyzval k ich prednesom, nepredstavuje žiadne procesné pochybenie súdu prvej inštancie. Žalovaný 1/ naďalej zotrval na prezentovanom právnom názore, že k čiastkovým porušeniam práv žalobcov, tak ako sú tieto popísané v odvolaní a vo vyjadrení žalobcov, zo strany súdu prvej inštancie nedošlo a pokiaľ by aj došlo, tieto porušenia by nedosiahli intenzitu, ktorá by mohla spôsobiť naplnenie niektorého namietaného odvolacieho dôvodu. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcov pod bodmi 13. až 15. podaného vyjadrenia žalobcov ohľadom tzv. medzitýmneho rozsudku podotkol, že v danom prípade nebol zo strany žalobcov učinенý návrh na vydanie medzitýmneho rozsudku v zmysle ustanovení CSP. Zo strany žalobcov došlo podanou žalobou k uplatneniu práva na súdnu ochranu ohrozeného práva a súčasne porušeného práva, čo zákon neumožňuje. Zmyslom aktuálnej právnej úpravy CSP totiž je zamedzenie množeniu žalôb súvisiacich s tou istou vecou, čo vedie k nedôvodným prietahom v konaní. Ak spor vznikol z ohrozenia subjektívneho práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu (v zásade) žalobou na určenie, či tu právo je alebo nie je. Ak spor vznikol z porušenia subjektívneho práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu (v zásade) žalobou na plnenie. V danom prípade podľa žalovaného 1/ nejedná o taký hmotnoprávny a procesný stav konkrétnej veci, za ktorého by žalobcom neostávalo nič iné, len aktivovať určovaciu žalobu (tak ako ju formulovali) v pozícii „ultimum refugium“, teda posledné východisko obrany a následnej ochrany svojich práv.

6.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), t.j. žalobcami, v neprospech ktorých bolo rozhodnuté, keďže súd prvej inštancie žalobu zamietol, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP čiastočne, čo do určovacieho výroku rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne potvrdil a vo zvyšku napadnutý rozsudok (čo do žaloby na plnenie a výroku o trovách konania) podľa § 389 písm. b) a c) CSP napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7.

Žalobcovia svoje odvolanie založili na tvrdených procesných pochybeniach súdu prvej inštancie, ktoré mali viesť k takému zásahu do ich práv, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Druhá časť odvolania smerovala proti záveru súdu prvej inštancie, že v žalobe žalobcov išlo len o určovacie výroky. Odvolací súd uvádza, že dôvody odvolania samotného primárne ani nesmerovali proti zamietavej časti rozsudku, ktorou bola žaloba zamietnutá v časti o určenie neplatnosti právnych úkonov.

8. Vo všeobecnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 380 CSP je viazaný odvolacími dôvodmi (odsek 1) s výnimkou väd týkajúcich sa podmienok konania, na ktoré je povinný prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (odsek 2). Z toho vyplýva, že na iné pochybenia súdu prvej inštancie mimo tých, ktoré namietol odvolateľ v odvolacej lehote, ktoré by inak mohli byť odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 CSP, prihliadať nemôže, aj keď by takéto pochybenia zistil.

9.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ – žalobcovia 1/ a 2/, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej čo do výroku o určenie neplatnosti právnych úkonov (viď potvrdzujúci výrok tohto rozsudku) v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre právne posúdenie veci a po vykonaní dokazovania v potrebnom rozsahu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom čo do záverov o neprípustnosti takejto žaloby podľa § 137 CSP. V tomto smere sa odvolací súd stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387

ods. 1 CSP). Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. V prejednávanej veci má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, tieto správne vyložil v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, a preto odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu vo vyššie uvedenej časti odchýliť a nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní neuviedol také právne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé priviesť zmenu napadnutého rozhodnutia v potvrdenej časti. Odvolací súd pritom konštatuje, že iba samotná nespokojnosť sporovej strany (v tomto prípade žalobcov) s právnym názorom vysloveným súdom nezakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP, pretože z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP v potvrdenej časti nie je daný. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že vada predpokladaná v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je vadou skutkovou. Rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ (skutkové zistenia). Nesprávnosť skutkových zistení pri tomto odvolacom dôvode je spôsobená nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď buď súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, v hodnotení dôkazov nie je logický rozpor, a aj z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Odvolací súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre právne posúdenie predmetnej sporovej veci a meritórne rozhodnutie súdu. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP, majúci za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má všetky atribúty vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP a nemožno súdu prvej inštancie v tomto smere nič vyčítať. Odvolací súd v tejto súvislosti tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Žalobcami 1/ a 2/ uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP preto v potvrdenej časti nie je daný.

10.

Konkrétne k odvolacím námietkam žalobcov 1/ a 2/ o procesných pochybeniach súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné. Rozsah postupu, ktorým sa súd prvej inštancie pokúsil o zmier medzi sporovými stranami nezakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku. Súd sa má síce pokúsiť o zmier, avšak hoc aj absencia uvedenej skutočnosti nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku. Skutočnosť, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s § 296 CSP, nepredstavuje porušenie procesných práv žalobcov 1/ a 2/, nakoľko v súlade s § 291 ods. 1 CSP, takto súd prvej inštancie ani postupovať nemal, s ohľadom na právne zastúpenie žalobcov. Nevykonanie navrhovaných dôkazov je vždy na úvahe konajúceho súdu, pričom ich nevykonanie musí riadne zdôvodniť. Samotné

nevykonanie, resp. niekedy aj nezdôvodnenie samo o sebe nemusí viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku, nakoľko potreba vykonať niektoré dôkazy nemusí byť vo veci daná. Uvedené okolnosti je potrebné posúdiť vždy individuálne podľa okolností konkrétneho prípadu. Súd prvej inštancie však nemôže neprijať prekladaný dôkaz, hoc sa ho rozhodne nevykonať. Uvedený postup, však v konkrétnej veci nemusí predstavovať dôvod na zrušenie rozhodnutia vo veci samej, ak už takýto dôkaz v konaní predložený bol v inej podobe. Ďalej skutočnosť, že súd prvej inštancie usmerní prednes sporovej strany (jej zástupcu) rovnako nepredstavuje taký zásah do práv sporovej strany, ktorý by mal viesť k záveru o závažnom porušení procesných práv sporovej strany. Skutočnosť, že súd prvej inštancie striktné nedodržiaval procesnú formu niektorých uznesení, resp. že niektoré uznesenia na pojednávaní vyhlásil bez prítomnosti sporových strán tiež nemusia predstavovať také porušenie práv strán sporu, ktoré by mali viesť k zrušeniu inak vecne správneho rozhodnutia vo veci samej. Rovnako tak zmena predbežného právneho posúdenia nepredstavuje v ustálenej súdnej praxi porušenie práv účastníkov konania, ktoré by mali viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku. Odvolací súd k námietke žalobcov uvedenej v replike ohľadne medzitymneho rozsudku uvádza, že táto nie je dôvodná, nakoľko žalobcovia sa nedomáhali vydania medzitymneho rozsudku, ale podali procesne neprípustnú žalobu, na ktorej požadovanom určení nemali naliehavý právny záujem. Odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie, uviedol predbežné právne posúdenie, ukončil dokazovanie, dal stranám možnosť záverečných rečí (uvedením, čo na záver chcete uviesť). S ohľadom na uvedené skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na hospodárnosť konania odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nezrušoval v celom rozsahu, nakoľko záver súdu prvej inštancie o procesnej neprípustnosti žaloby v časti požadovaného určenia neplatnosti bol vecne správny a aj riadne odôvodnený, a preto v tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (viď prvá časť výroku tohto rozsudku).

11.

Odvolací súd k odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ v časti o určenie zaplata peňažnej sumy uvádza, že v tejto časti bolo odvolanie dôvodné. Súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, že ide o určovací žalobu. Žalobcovia správne namietali, že z obsahu skutkových tvrdení jednoznačne plynie, že ide o žalobu na plnenie. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie nie je viazaný petitom žaloby, ktorý obsahu zjavne čiastočnú nesprávnu formuláciu v podobe, že žiadajú „určiť aby žalovaní boli povinní zaplatiť“. Z takto uvedeného petitu je zrejmé, že ide o žalobu na plnenie a jedno nesprávne uvedené slovíčko neznamena, že žaloba má byť zamietnutá z procesných dôvodov. Obsah žalôb vrátane ich petitov je potrebné posudzovať komplexne s prihliadnutím na účel civilného sporového poriadku vyjadrený v článku 2 CSP, pričom celé sporové konanie je potrebné viesť v súlade s uvedeným článkom. Odvolací súd má na základe vyššie uvedeného za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, čím nevykonával navrhnuté dôkazy (nezaoberal sa meritom veci), pričom rozsah potrebné dokazovania a riešenia veci presahuje nateraz možnosti odvolacieho konania, a preto v časti o zaplata peňažnej čiastky bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude žalobu žalobcov nanovo posúdiť, a to vrátane predbežných otázok o platnosti/neplatnosti namietaných právnych úkonov v súlade aj s ustanoveniami OZ o ochrane spotrebiteľa (s prihliadnutím aj na dôkazné bremeno dodávateľa v spotrebiteľskom spore), pričom s každou otázkou je potrebné sa riadne vysporiadať. Súd prvej inštancie vypočuje navrhovaných svedkov, prípadne vykoná aj ďalšie dôkazy navrhnuté sporovými stranami a potrebnými na riadne zistenie skutkového stavu. Odvolací súd tiež konštatuje, že koncentrácia konania je v civilnom sporovom konaní prítomná za účelom toho, aby nedochádzalo k zbytočnému predlžovaniu súdnych sporov (prípadne zneužívaniu procesných práv – viď čl. 5 CSP), avšak jej aplikácia by nemala spôsobiť, že účastník sa nedomôže spravodlivého rozsudku. Hoc oneskorene uplatnený návrh dôkazu, ktorý môže viesť k riadnemu zisteniu skutkového stavu a spravodlivému rozsudku, je potrebné vykonať v záujme dosiahnutia spravodlivej ochrany práv sporovej strany. Odvolací súd na okraj poznamenáva, že súd prvej inštancie nie je viazaný ani prípadným označením alternatívosti petitu, ak ide o petit eventuálny.

12.

Na základe vyššie uvedeného rozhodol odvolací súd tak, že rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP čo do výroku o určovacej časti ako vecne správny potvrdil a čo do výroku o zaplata a závislého výroku o trovách zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Odvolací súd ďalej uvádza, že o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 CSP.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§419 CSP) .

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).